

FILE DE ISTORIE CONTEMPORANĂ

Inadvertențe tragice (II)

In anul 1943 situația militară era din ce în ce mai gravă. În august, linia frontului trecea de la Kirov în Sud spre Jarkov, apoi pîna la Marea de Azov, la vest de Rostov. Pe lîngă liniile mai tîrziu linia a înepit la Orhei, la vest de Kiev, a trecut prin Krivoi Rog, pîna la Marea Neagră, la est de Odessa, cu Crimeea izolată. În septembrie, sovieticii au ajuns pîna la Dniepropetrovsk. Tot în septembrie un alt eveniment a avut consecințe importante pentru țara noastră: capștarea Italiei. În cursul conferinței de la Casablanca, aliații au decis că Germania și aliații să trebulească capșa conditiilor, dar nu să-să înțeleagă în ceea ce privește reacțiile țărilor cucerite. Cind anglo-americani au cucerit marele din Italia, armistițiul a fost negociaști și semnat de acestia, numai cu prezența simbolistică a reprezentantului sovietic. Soarta României a fost păcălită. Precedentul italian urmă să fie aplicat și în cazul nostru. În tara noastră a pătruns doar armata sovietică, aceasta fiind „primul ocupant” care a primit și negocierile armistițiului, de acord cu clauzele stabilite cu aliații lor. Formula utilizată în acordul de armistițiu pentru a demarca înalțul Comandament Aliat, avea și precizarea: „sovieție”. Ea arăta că erau întențiiile aliaților față de noi. Astfel, cu totuști că ambasado-

ri britanic și american au asistat la redactarea convenției de armistițiu, singurul care a semnat în numele guvernului sovietic, dar și în numele guvernatorilor britanici și americană a fost mareșalul Malinovski.

S-ar părea că oamenii noștri politici din guvern sau din opozitie nu au stiut sau nu intelectul că predecesorul italiano va fi aplicat și României. Analiza cauzului italian nu a fost corect interpretată, asupra adeverărilor intenții viitoare ale aliaților. Este adevărat că la data cind s-a prezentat schimbările de front a României, acest lucru nu se putea prevedea. Eșecul planurilor britanice a fost o lovitură grea, pe care a primit-o în așteptările ei, o opoziție condusă de Maniu. Constantin Antoniade fusese împotriva, printre un document, de către Maniu și Brătianu (documentul după la Hoover Institution in U.S.A.) să ia contact cu englezii, pentru a apăra tezele românești. El a stabilit o legătură cu Benes, în decembrie 1943 (deci la 3 luni după capștarea Italiei). Benes l-a înșinuit pe Antoniade să-i comunice lui Maniu că în negocierile cu aliații trebuie să acorde prioritate absolută sovietelor, întrucât guvernul britanic nu mai este în măsură să-și realizeze obiectivele. Totuși, în rîndurile opoziției s-a menținut

convinceră fermă că anglo-americani vor respecta charterul Atlanticului și nu vor lăsa România la dispreună lui Stalin. Negocierea de armistițiu a fost întemeiată pe speranța că țara va intra sub control tripartit. După lungă întrevedere cu Hitler din 4 august 1944, guvernul a trimis o delegație la Istanbul, ca să comunice reprezentanților din „Middle East Command” că este dispus să semneze armistițiu, în momentul în care trei diviziuni anglo-americane, aerotransportate, vor ajunge la Dunăre. Era 4 august 1944 cind Soviții ajunseră în sectorul Stefănești-Iași. La 30 noiembrie, iar aliații erau debarcăti în Normandia.

Negociările începute în martie 1944 la Cairo de Stîrbe, secundat mai tîrziu de Visoianu, trimis de Maniu pentru a obține condiții acceptabile de armistițiu, au fost descrise ca „toate amânuntele. In „The lost opportunity” (Ocazia pierdută) de Crețianu. Este de prisă să insistăm asupra lor. Să amintim doar că aliații, după conferința de la Teheran (din 1943), între Stalin, Churchill și Roosevelt erau deci să-n atace în Balcani, cum sperau români. Stalin s-a opus atunci în mod categoric unei interventii militare în Balcani, pe care o doare Churchill, invocând pre-textul că toate fortele anglo-americane și franceze trebuiau utilizate în operația din Franță. Stalin urmărea să fie singurul care să intre cu trupele sale în România și să ocupe sud-estul Europei, pentru a beneficia de drepturile „primului ocupant”. Roosevelt în loc să-l ajute pe Churchill să-ri aliații lui Stalin, dînd astfel dovada de lipsă de intuție politică. Churchill, în dorința de a spăra interesele majore ale Angliei, după ce s-a văzut să-l renunțe la planurile sale, s-a pretat la negocierii condamnabile, pe spinarea fătului mic din răsărit. Profitând acestor concesiuni a fost

mai intîi, reconcilierea se traduce printre aliajile din nou la bună înțelegere, prin a fi de acord fară să uniu cu alii. Dar oare cind a mai existat o asemenea înclinație fraternitate între țările și cel gray prejudiciul, între comuniști și anticomuniști? E o simplă nălucă, o vizuie fantezistă, utopică, pe care pînă în decembrie 1989 nu auzeam! Conoastem în schimb proverbul cu lupul ce-si schimbă părul, nu și nărvările. Însă noi n-avem disponibilitatea de a ne schimba pielea ca sărpel. Astăzi nu se poate! Idealele noastre, Izvodite din dragoste de neam, tară, evanghelie sint dreptate, cinstea, dragostea municii, altruismul, curajul, simțul datoriei, al onoarei, respectul altora, spiritul de toleranță, buna cîință, și altele, și altele. Să parăsim „obligația” de a mai fi drept, credincios, corect (chiar în raporturile cu adversarii politici), de dragul unui blid de linte sau al unei zgarde aurite? Să renunțăm, fie și parțial, la acest splendid buchet care face ca omul să fie OM (majusculele nu-s semn de falșenie)? Chiar dacă evenimente recente pe unii ne-au putut bucura! Să lăsăm să rămnăște mănușa ce-n se aruncă?

Istoria se făurește cu singurătate, și învederat lucru. Numai că tîrziu o scrie singele ce-i fac să curgă patriotii cu propriul lor singr. Iar puterea predată și impusă cu elocința tanului nu poate fi una și acesa cu cea obținută grăție lui Dumnezeu, prin voîntă slobodă, națională, conștientă. Asadar, ne repugnă acea „unitate moral-politică în rînd”...

In Germania postbelică, că să luăm cîțiva termeni de comparatie, nu s-ă cerut și nu a fost posibilă o „scuzare” a nefastelor formațiuni S.S. și S.A., în sinistrul gestapo sau a stabilor nazisti. Dimpotrivă, și în prezent mai sunt vinări de prin azile de bătrîni și spitale genocidă imprescriptibili. În urmă cu cîțiva ani, seful statului Israel declară, cu ocazia unei vizite în R.F.G., că „număr morți ai dreptul să ierte” (să Dumnezeu, am avea de adăuga). În Ceho-Slovacia, foarte de curînd, demnității fostului regim au fost pusă la index. Adăuna și în altă țară ex-comuniști.

Trećindu-se la cercetări și stabiliri că sus-numita impreună cu LUNGU ELENA contabilă și-a cooperativat, și-su însușit suma într-o perioadă de două luni. Urmau să simuleze o „spargere” a casierelor. Ambele au fost reținute și să dispună inventarizări gestiunii răsării, pentru stabilirea întregii activități infracționale.

La noi se solicită înțelegere, compasiune, rezon, desăprobat și unul dintre violențe nu-s face mea culpa: toți sunt inocenți ea facina de singe! Cine preconizează ceva? Cel cu musca pe ochiul, securitate, nomenklatura, o însemnată parte din frontieră, publicații de extră-

Teama de politică

Nu se poate calcula și decuzaște exact raportul dintre cei care fac și cei care nu fac politică. În scara unei țări Nu se poate face un astfel de „recensămînt” politic. Apoi mulți niști nu-ăr recunoaște, considerind posta, că a face politică este un defect, iar noi, oamenii, avem două feluri de defecțiuni, pe care le recunoaștem și celeste. Pe de altă parte, unită - de „tip Jourdain” - fac politică poate chiar din „faza”, dar ei nichil la cele mai înalte virșe nu stiu că (sau că fac) sau pota doar să se facă. Pe acești „disträgt” sau „americani” politicii și prișii sau chiar ascultașii auzuță dacă n-ăr exista și alti, de același „tip” (pretn) formulat mai sus, pe care î-a numi „cleptomani politici” și care culmea, vor să se conducă și susțină că vor și binele

pe care face bine o politică bună, adică acel „interpret” - care să cînte și are și voce - lipsă din „clasificarea” făcută de un compozitor celebru.

„Arbitrul” acestui „loc” este designat electoratului, mai mult sau mai puțin „certificat”.

Pentru acest „Seauin” ar trebui să se ducă „luptă” dintre partidele politice, dintre oamenii politici, acum și în viitor.

Si dacă propriezisul nu putem cunoaște viitorul, îl putem totuști pregăti. Trebuie să înțeleagă totații că dăruim țările și popoarele noastre, să ne sprijină în desfășurarea, nu pot scăpa în generale de influență acțiunii și eforturilor noastre, care ar trebui să conveagă, pe cît este posibil, - pentru că în mod fatal determină și cîteva venituri, ușii de alții (în concepții, credințe și metode) - spre un singur acord („consens”), posibil: reunirea în jurul unor lucruri întrate definitiv în constituția omenească, ideile de justiție, libertate și adevăr.

Astfel, politica ne apare ca un joc de bridge în care doi jucători fac politică bună și doar ei pot fi faci prost. „Indiferent” care ar fi „axele”, cel care face prost o politică bună este „mortul”, singurul „jucător” cu adevărat necesar fiind

M.B. LUPESCU

CĂDEM IARĂȘI LA EXAMENUL ISTORIEI?

Se zice că odată un țigan a fost împăcat să tană o porțiune dintr-o padure. Cind la plătă, el a prețins că a dobrot și-păcătul să fie sărac.

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

Prin analogie, aşa reclamă și combatanții reconcilierii naționale: fosti călăi și foste victime și acelaș lucru. Deci să și dea mișă cu mină, ca să înfiindă hotărul celei mai frumoase uniri! La acest fel de împărăție românească (neologismul), marea majoritate a înțelești democrații „24 carate”, pe dispuș acuma să scupe pe cării săi sărată.

— Mai întîi, reconcilierea se traduce printre aliajile din nou la bună înțelegere, prin a fi de acord fară să uniu cu alii. Dar oare cind a mai existat o asemenea înclinație fraternitate între țările și cel gray prejudiciul, între comuniști și anticomuniști? E o simplă nălucă, o vizuie fantezistă, utopică, pe care pînă în decembrie 1989 nu auzeam!

— Conoastem în schimb proverbul cu lupul ce-si schimbă părul, nu și nărvările.

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă să-mă miră multă!

— Pară să prea mult să-mă miră proprietatea!

— Pe tălăie, pe netălate — să tot acesa! — să-mă

De ce statul trebuie chemat în judecată?

stiv recent el. Nica Leonigat procesul în care a sit în judecata statului român pentru că nu este cauză de către funcționarii. Sentința a rămas deoarece respingerea reușită declarată de Ministerul Justitiei din anul 1990.

Eduard Czerny, celor mentiți care au participat — și chiar au ajutat — la complotul împotriva lui Ceaușescu, a rămas închis în închisoarea din Anghel Săsescu, Germania, Thomas Pavelescu și Dörscher, și închis în celiile de la București.

În acest an, într-un drept pe care-l și-a dat în mod virtual. Victimă a detaliilor înțelegerii din 13-15 iunie nu a fost numai din interesante, ci și rezultatul unei întâlniri internaționale. Nu numai evenimentul și datele sălajene au fișat în memoria românilor, dar și acțiunea justiției române, care a reușit să obțină o înțelegere integrală a prejudecătorilor.

Conform Decretului-Legii nr. 19 din 19 octombrie 1990 este un paleativ înacordat vorbele de la această săfărașoare. În manifestările de "Extrator" din 19-20 octombrie, Conducătorul național al PSD, Ion Iliescu, a spus că datorul să fie prechisabil într-o lăsată sistemă, în care să se respecte drepturile omului și să se pună în evidență rolul statului totalitar, care a suportat în cele din urmă buzunarul propriu și cel al săi.

Acceptind pe de o sugestie șerțării, într-o parte din disputele actuale din presă care desfașură, dar nu satisfac. În sfîrșit disperarea să ar transformă din urmă în cîştiguri.

IOAN POPA

La circul mare - carnaval cu mineri

cel care pusește în mișcare mecanismul, trăgându-i trei palme. „Geniu!” lui X intră în joc. Aruncă paguba lui Q, care, spectator flind, reprezintă poporul, creditorul sistemului socialist. Dar acestul nu i se mai plătește astăzi, ci bănușorul propriei voiri, care să se mențină să devină stăpânul.

Este ceea ce se întâmplă, dar și cea mai amară poană a întregului spectacol. Pentru un plus de autenticitate, sugerăm achiziționarea echipamentului domnului Cosma.

Fără minerădă și fără inflație n-ar fi fost o glumă asă de reușită. Regula contextului care schimbă sensul și valabilitatea și a circului. Astfel, Eva, unguroaică ce a prezentat un număr cu purbemii dressat, n-a permis aplauzele meritate — duminică 13 octombrie. Tot contextul, băta-l vina!

Numea muzica ungurească, cearșasul, a topit gheata politică și ideologică dintre actor și spectator.

Desi „Carnavalul” circuite este mult superior carnavalelor oferite de televiziune — cele cu Puiu Călinescu, de exemplu — și totuși regretabil că opozitia, doar opozitia, face obiectul ironiilor clownesci.

Vîrstă venerabilă a domnului Coposu nu poate fi ironizată decât de către ignoranți și în fața unor ignoranți. Si nu toti cei care ajung la circ — cu copiii — sunt ignoranți, chiar dacă atunci cind artiștii ieșă rampă pentru a culege aplauzele celor multi spectatori le întorce spatele și părăsește sala. Se pare însă că Circul își cunoște clientii, de vreme ce le intră în sală și întâmpină cu o pancartă pe care scrie, negru pe alb, ceea ce urmărește. Am zis că își cunoște clientii. Poate că și ignoranți. Sau mai degrabă.

O. PĂUN

Mineriada nu este o temă pentru gazetari. Ea este acum subiectul unor cercători „științifice”, la L.M.I. și Parlament. În cîrca istorici vor prelua obiectul pentru a argumenta „terorarea istoriei”, istoriști, scriitori, plasticieni, și vor sublinia în operaie

un „motiv” literar, nu vor preluca subiectul în sensul genericu-

“Mineriadă-iliada”.

Nu și însă nevoie să apără apărătorii unui astfel de scriitor destabilizator.

ergii la Circul Mare din sfârșitul lunii Octombrie.

În spectacolul „Carnavalul Toamnei” care și motivul „Achileiner”. Nue și un secret,

ci un scenariu dedicat scriitorilor. Prezența minerei și unuia gazetar, care a scris în cîrca

lui unuia gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori, plasticicieni, și vor sublinia în operaie

unul gazetar, care a scris

în cîrca istoriei, scriitori,

De la imperiu la colonie economică

Foilești împleri să chiar amenință indirecte, Uniunea Sovietică să dispere ajutorul occidentalului. Ministrul american al finanțelor, Nicolas Brady, a declarat că semnarea Tratatului privind comunitatea economică a statelor suverane ar putea reprezenta cheia care va debloca ajutorul occidental.

ETAT RÉCLAMANT SON INDÉPENDANCE

ETAT RÉCLAMANT SA DÉPENDANCE

ARMENIA : STAT RECLAMINDU-SI INDEPENDENTA
URSS : STAT RECLAMINDU-SI DEPENDENTA (DUPA "LE MONDE")

In cadrul discursului său de acceptare a premiului Nobel pentru pace, președintele Mihail Gorbaciov subliniază într-un mod patetic că ajutorarea economiei sovietice reprezintă una din cheile asigurării stabilității continentului european. El definează astfel implicit una din linile politicii sovietice: "santajul militar folosit ca instrument de presiune pentru obținerea ajutorului săcăscent". Dacă apelul lui derulat de la Kremlin adresat tărilor puternic industrializate, de a include Uniunea Sovietică ca parte organică a economiei mondiale, a rămas mult timp fără răspuns, acesta nu se datorează unei lipse de deschidere din partea occidentalului, ci faptului că acesta nu a putut găsi în Uniunea Sovietică un partener devenit de încredere. Persoana președintelui Gorbaciov nu este suficientă pentru economiștii occidentali, atunci, se pare, într-o măsură mai mică de "gorbiane" decât oamenii politici.

Cine îndrăznește să facă afaceri cu o țară supusă unor permanente convulsii sociale și naționaliste, în care atribuțiile centru și ale republicilor nu au fost încă definite cu precizie, și în care o nouă precum economia de piată este percepță cu teamă și nelinredere? Alek-sandr Rutkov, vicepreședintele RSFSR, a caracterizat situația din Rusia drept „anarchie totală": „Adoptăm o mulțime de legi, dar nimeni nu le aplică decât să există un mecanism de conducere a statului și de control al executării. Guvernul este inactiv. El se prezintă sub forma unui sistem greoi, în care nimeni nu răspunde de nimic".

Luptele pentru suprematie dintre republike păreau să fi depășit în importanță preocupațile pentru salvarea economiei de la ruină. Totuși, speranța într-o posibilă redresare a apărut odată cu intrarea de la Alma-Ata, în cadrul căreia reprezentanții a 12 republiecilor au acceptat creația unei comunități economice. Așadar, care ar putea fi semnat vineri, a fost caracterizat la momentul respectiv ca fiind un „eveniment remarcabil", menit să constituie „un prim pas spre realizarea unei noi confederații politice, pe ruinele a ceea ce a fost Uniunea Sovietică". Reacțiile internaționale nu au intențiat să apară. Ministrul american al finanțelor, Nicolas Brady, a declarat

„In cadrul discursului său de acceptare a premiului Nobel pentru pace, președintele Mihail Gorbaciov subliniază într-un mod patetic că ajutorarea economiei sovietice reprezintă una din cheile asigurării stabilității continentului european. El definează astfel implicit una din linile politicii sovietice: "santajul militar folosit ca instrument de presiune pentru obținerea ajutorului săcăscent". Dacă apelul lui derulat de la Kremlin adresat tărilor puternic industrializate, de a include Uniunea Sovietică ca parte organică a economiei mondiale, a rămas mult timp fără răspuns, acesta nu se datorează unei lipse de deschidere din partea occidentalului, ci faptului că acesta nu a putut găsi în Uniunea Sovietică un partener devenit de încredere. Persoana președintelui Gorbaciov nu este suficientă pentru economiștii occidentali, atunci, se pare, într-o măsură mai mică de "gorbiane" decât oamenii politici.

Cine îndrăznește să facă afaceri cu o țară supusă unor permanente convulsii sociale și naționaliste, în care atribuțiile centru și ale republicilor nu au fost încă definite cu precizie, și în care o nouă precum economia de piată este percepță cu teamă și nelinredere? Alek-sandr Rutkov, vicepreședintele RSFSR, a caracterizat situația din Rusia drept „anarchie totală": „Adoptăm o mulțime de legi, dar nimeni nu le aplică decât să există un mecanism de conducere a statului și de control al executării. Guvernul este inactiv. El se prezintă sub forma unui sistem greoi, în care nimeni nu răspunde de nimic".

Luptele pentru supremacie

dintre republike păreau să fi

depășit în importanță preocupa-

pările pentru salvarea econo-

miei de la ruină. Totuși, spe-

ranța într-o posibilă redresare

a apărut odată cu intrarea de la Alma-Ata, în cadrul că-

reia reprezentanții a 12 repub-

liecilor au acceptat creația unei

comunități economice. Așa-

adar, care ar putea fi semnat

vineri, a fost caracterizat la

momentul respectiv ca fiind

un „eveniment remarcabil",

menit să constituie „un prim

pas spre realizarea unei noi

confederații politice, pe ru-

inele a ceea ce a fost Uniunea

Sovietică". Reacțiile interna-

ționale nu au intențiat să apară.

Ministrul american al finan-

tor, Nicolas Brady, a declarat

tice", a declarat la New York, A. Voiski, șeful adjunct al Comitetului de conducere a economiei naționale a URSS.

Dar toate aceste demersuri, de la cele întâmpinate de Gorbaciov la întîlnirea din luna iulie cu liderul Grupului celor săptă, până la avertismentele lansate de KGB, nu au avut darură să-i impresioneze prea mult pe liderii occidentali. Deocamdată, tot ce va primi acest imperiu pe cale de dezintegrare va fi asistență tehnică și ajutor umanitar. Adjunctul ministrilor de finanțe din principalele state industrializate se vor depăsta în curând la Moscova pentru a analiza la faza locului necesitatea și a explora modalitățile de ajutorare la URSS. Directorul FMI, Michel Camdessus, a declarat la Bangkok: „Nimeni nu cunoaște situația economică a acestor țări și nici viitoarea structură a puterii". „Fie că este vorba de rezervele valutare sau de producția petrolieră, expertii internaționali și chiar cei sovietici se găsesc în incertitudine", a adăugat și Ernesto Hernandez-Cata, director adjunct al Departamentului de Cercetări al FMI.

Cei săptă au pus o serie de condiții Uniunii Sovietice, de îndeplinirea cărora va depinde orice ajutor financiar acordat în viitor: efectuarea unei ample reforme economice achitate datoriei externe, publicarea tuturor informațiilor economice. În principiu, reforma economică va trebui să implice în primul rînd o reformă monetară, liberalizarea prețurilor, deblocarea salariajelor, privatizarea întreprinderilor, garantarea dreptului la proprietate și sfîrșitul monopolului de stat asupra producției industriale. Scopurile sunt ambițioase, și nimeni nu poate prevedea cum va suporta o economie ca cea sovietică impactul unei astfel de terapii de soc.

Ziarul „Los Angeles Times" a făcut cunoscut că definie o copie a proponerilor avansate de sovieticii ministrilor de finanțe ai celor săptă, reunii la Bangkok. Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistrate în rîndul profesorilor de la școlile din Moscova, al soferilor și grupurilor profesionale care răspund „da" mai frecvent de cîte altă.

Răspunsuri diferite se pot observa în cadrul același organism: medicii spun sigur „nu", iar personalul medical tină „da".

Nu există un număr comun, dar conțururile se văd deja: o treime din numărul celor mai săraci (cu un venit

desăvârșit de către occidentalii să li îl acorde exclusivitatea preșăpărăilor lor, Michel Camdessus a tras atenția că Moscova nu poate reprezenta principala problemă pe ordinea de zi: „Europa de est este în aceași situație rapid pe calea Uniunii Sovietice și de primejdile care planează asupra viitorului Uniunii Sovietice și deci implicit asupra întregii comunități internaționale. Mai multe documente semnate KGB și distribuite „ca din întimplare" de deputaților sovietici la o săptămână după „le Monde" susțin că Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistrate în rîndul profesorilor de la școlile din Moscova, al soferilor și grupurilor profesionale care răspund „da" mai frecvent de cîte altă.

Răspunsuri diferite se pot observa în cadrul același organism: medicii spun sigur „nu", iar personalul medical tină „da".

Nu există un număr comun, dar conțururile se văd deja: o treime din numărul celor mai săraci (cu un venit

desăvârșit de către occidentalii să li îl acorde exclusivitatea preșăpărăilor lor, Michel Camdessus a tras atenția că Moscova nu poate reprezenta principala problemă pe ordinea de zi: „Europa de est este în aceași situație rapid pe calea Uniunii Sovietice și de primejdile care planează asupra viitorului Uniunii Sovietice și deci implicit asupra întregii comunități internaționale. Mai multe documente semnate KGB și distribuite „ca din întimplare" de deputaților sovietici la o săptămână după „le Monde" susțin că Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistrate în rîndul profesorilor de la școlile din Moscova, al soferilor și grupurilor profesionale care răspund „da" mai frecvent de cîte altă.

Răspunsuri diferite se pot observa în cadrul același organism: medicii spun sigur „nu", iar personalul medical tină „da".

Nu există un număr comun, dar conțururile se văd deja: o treime din numărul celor mai săraci (cu un venit

desăvârșit de către occidentalii să li îl acorde exclusivitatea preșăpărăilor lor, Michel Camdessus a tras atenția că Moscova nu poate reprezenta principala problemă pe ordinea de zi: „Europa de est este în aceași situație rapid pe calea Uniunii Sovietice și de primejdile care planează asupra viitorului Uniunii Sovietice și deci implicit asupra întregii comunități internaționale. Mai multe documente semnate KGB și distribuite „ca din întimplare" de deputaților sovietici la o săptămână după „le Monde" susțin că Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistrate în rîndul profesorilor de la școlile din Moscova, al soferilor și grupurilor profesionale care răspund „da" mai frecvent de cîte altă.

Răspunsuri diferite se pot observa în cadrul același organism: medicii spun sigur „nu", iar personalul medical tină „da".

Nu există un număr comun, dar conțururile se văd deja: o treime din numărul celor mai săraci (cu un venit

desăvârșit de către occidentalii să li îl acorde exclusivitatea preșăpărăilor lor, Michel Camdessus a tras atenția că Moscova nu poate reprezenta principala problemă pe ordinea de zi: „Europa de est este în aceași situație rapid pe calea Uniunii Sovietice și de primejdile care planează asupra viitorului Uniunii Sovietice și deci implicit asupra întregii comunități internaționale. Mai multe documente semnate KGB și distribuite „ca din întimplare" de deputaților sovietici la o săptămână după „le Monde" susțin că Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistrate în rîndul profesorilor de la școlile din Moscova, al soferilor și grupurilor profesionale care răspund „da" mai frecvent de cîte altă.

Răspunsuri diferite se pot observa în cadrul același organism: medicii spun sigur „nu", iar personalul medical tină „da".

Nu există un număr comun, dar conțururile se văd deja: o treime din numărul celor mai săraci (cu un venit

desăvârșit de către occidentalii să li îl acorde exclusivitatea preșăpărăilor lor, Michel Camdessus a tras atenția că Moscova nu poate reprezenta principala problemă pe ordinea de zi: „Europa de est este în aceași situație rapid pe calea Uniunii Sovietice și de primejdile care planează asupra viitorului Uniunii Sovietice și deci implicit asupra întregii comunități internaționale. Mai multe documente semnate KGB și distribuite „ca din întimplare" de deputaților sovietici la o săptămână după „le Monde" susțin că Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistrate în rîndul profesorilor de la școlile din Moscova, al soferilor și grupurilor profesionale care răspund „da" mai frecvent de cîte altă.

Răspunsuri diferite se pot observa în cadrul același organism: medicii spun sigur „nu", iar personalul medical tină „da".

Nu există un număr comun, dar conțururile se văd deja: o treime din numărul celor mai săraci (cu un venit

desăvârșit de către occidentalii să li îl acorde exclusivitatea preșăpărăilor lor, Michel Camdessus a tras atenția că Moscova nu poate reprezenta principala problemă pe ordinea de zi: „Europa de est este în aceași situație rapid pe calea Uniunii Sovietice și de primejdile care planează asupra viitorului Uniunii Sovietice și deci implicit asupra întregii comunități internaționale. Mai multe documente semnate KGB și distribuite „ca din întimplare" de deputaților sovietici la o săptămână după „le Monde" susțin că Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistrate în rîndul profesorilor de la școlile din Moscova, al soferilor și grupurilor profesionale care răspund „da" mai frecvent de cîte altă.

Răspunsuri diferite se pot observa în cadrul același organism: medicii spun sigur „nu", iar personalul medical tină „da".

Nu există un număr comun, dar conțururile se văd deja: o treime din numărul celor mai săraci (cu un venit

desăvârșit de către occidentalii să li îl acorde exclusivitatea preșăpărăilor lor, Michel Camdessus a tras atenția că Moscova nu poate reprezenta principala problemă pe ordinea de zi: „Europa de est este în aceași situație rapid pe calea Uniunii Sovietice și de primejdile care planează asupra viitorului Uniunii Sovietice și deci implicit asupra întregii comunități internaționale. Mai multe documente semnate KGB și distribuite „ca din întimplare" de deputaților sovietici la o săptămână după „le Monde" susțin că Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistrate în rîndul profesorilor de la școlile din Moscova, al soferilor și grupurilor profesionale care răspund „da" mai frecvent de cîte altă.

Răspunsuri diferite se pot observa în cadrul același organism: medicii spun sigur „nu", iar personalul medical tină „da".

Nu există un număr comun, dar conțururile se văd deja: o treime din numărul celor mai săraci (cu un venit

desăvârșit de către occidentalii să li îl acorde exclusivitatea preșăpărăilor lor, Michel Camdessus a tras atenția că Moscova nu poate reprezenta principala problemă pe ordinea de zi: „Europa de est este în aceași situație rapid pe calea Uniunii Sovietice și de primejdile care planează asupra viitorului Uniunii Sovietice și deci implicit asupra întregii comunități internaționale. Mai multe documente semnate KGB și distribuite „ca din întimplare" de deputaților sovietici la o săptămână după „le Monde" susțin că Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistrate în rîndul profesorilor de la școlile din Moscova, al soferilor și grupurilor profesionale care răspund „da" mai frecvent de cîte altă.

Răspunsuri diferite se pot observa în cadrul același organism: medicii spun sigur „nu", iar personalul medical tină „da".

Nu există un număr comun, dar conțururile se văd deja: o treime din numărul celor mai săraci (cu un venit

desăvârșit de către occidentalii să li îl acorde exclusivitatea preșăpărăilor lor, Michel Camdessus a tras atenția că Moscova nu poate reprezenta principala problemă pe ordinea de zi: „Europa de est este în aceași situație rapid pe calea Uniunii Sovietice și de primejdile care planează asupra viitorului Uniunii Sovietice și deci implicit asupra întregii comunități internaționale. Mai multe documente semnate KGB și distribuite „ca din întimplare" de deputaților sovietici la o săptămână după „le Monde" susțin că Moscova ar fi cerut occidentalui să se implice cu un fond de 20 de miliarde de dolari, sumă destinată stabilizării rublei. Propunerile sovietice mai prevăd măsuri și sint înregistr